

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382263
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:6123382263.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés - advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX XXXX/X, XXX XX C., t.č. D. XX, XXX XX E., o zaplatenie 13.124,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou na Okresný súd Banská Bystrica ako príslušnému súdu v rámci upomínacieho konania, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 13.124,36 eur, kapitalizovaný úrok vo výške 3.327,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.124,36 eur od 06.02.2021 do zaplatenia a zároveň, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Predmetnú žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 24.06.2019 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaný sa omeškal s úhradou jednotlivých splátok, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 21.01.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Dňa 29.01.2021 doručil právny predchodca žalobcu žalovanému oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy v 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný dlžnú sumu v stanovenej lehote nezaplatil, preto sa od 06.02.2021 dostal do omeškania so zaplatením tejto sumy. Následne došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.02.2023. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenie výšky pohľadávky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru, informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu,

poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver, žiadosť o VÚB Pôžičku - refinancovanie zo dňa XX.XX.XXXX, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, údaj o hodnote RPMN a o priemernej RPMN k spotrebiteľskému úveru, zoznam dokladov k VÚB Pôžičke, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 07.02.2023, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám- občanom, prehľad čerpania a úhrad žalovanej, tretiu upomienku- pokus o zmier zo dňa 23.12.2020, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 22.01.2021 s príslušnou doručenkou, výzvu právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 20.07.2023, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci vedenej pod sp.zn. 16Up/1351/2023 zo dňa 04.09.2023 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 13.124,36 eur, kapitalizovaného úroku vo výške 3.327,13 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.124,36 eur od 06.02.2021 do zaplatenia a zároveň zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vo výške 1.472,28 eur v lehote 15 dní od dňa doručenia platobného rozkazu alebo aby v uvedenej lehote podal odpor.

5. Predmetný platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. O uvedenej skutočnosti upovedomil súd žalobcu s tým, aby sa tento vyjadril, či navrhuje pokračovať v konaní voči žalovanému na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobca navrhol pokračovať v konaní voči žalovanému na príslušnom súde, preto upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu postupom podľa §10 ods.3 zákona .č 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

6. Súd v rámci zisťovania adresy, na ktorej sa žalovaný zdržiava, zistili prostredníctvom Okresného riaditeľstva PZ v F., odbor poriadkovej polície, že žalovaný dlhodobo pracuje v G.. V priebehu konania žalovaný telefonicky kontaktoval tunajší súd s tým, že uviedol aj adresu v Slovenskej republike, na ktorú žiada doručovať písomnosti. Následne bola žaloba spolu s prílohami žalovanému doručená dňa 13.3.2024 na ním uvedenej adrese. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

7. Tunajší súd vyzval žalobcu, aby oznámil a zároveň súdu aj preukázal ako boli jeho právnym predchodcom splnené podmienky podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č.129/2010 Z.z.), teda ako bola skúmaná bonita žalovaného. Žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 22.04.2024, uviedol, že súdu doložil dokumenty jeho právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že tento pred uzavretím zmluvy zisťoval od žalovaného informácie o jeho zamestnaní, výške príjmu, jeho záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Právny predchodca žalobcu vykonal dopyt na informačný systém SRBI, preto má žalobca za to, že tento postupoval riadne a skúmal schopnosť žalovaného splácať úver. Pre úplnosť uviedol, že spolu s výzvou jeho právneho predchodcu zo dňa 23.12.2020, označenej ako Tretia upomienka, žalobca súdu predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola žalovanému odoslaná dňa 23.12.2020. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru NSSR sp.zn. 4Obdo 73/2016 ako aj sp.zn. 5Cdo/129/2010, v zmysle ktorej pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu, nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Žalobca taktiež predložil výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovaná prevzal predmetnú upomienku dňa 30.12.2020. Ako prílohu predmetného podania doručil výsledok dopytu do registra SRBI zo dňa 24.06.2019, poštový podací hárok, tretiu upomienku- pokus o zmier zo dňa 23.12.2020, výpis z informačného portálu Slovenskej pošty.

8. Žalobca sa na pojednávaní vo veci nezúčastnil, pričom svoju neprítomnosť včas ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil.

9. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa XX.XX.XXXX k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 15.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 96 mesačných splátkach po 215,44 Eur s tým, že uvedená splátka bola určená s prihliadnutím na dohodnutú zľavu a suma 12,15 Eur z predmetnej splátky predstavovala poistenie úveru. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 6,90 % ročne, táto výška úrokovej sadzby bola určená s prihliadnutím na

dohodnutú zľavu z titulu voliteľnej služby, pričom výška zľavy predstavovala 2 % ročne, bez tejto zľavy bola dohodnutá úroková sadzba 8,90 %. RPMN, pri dohodnutej zľave, bola dohodnutá vo výške 7,65 %. RPMN bez zľavy bola dohodnutá vo výške 9,80 %. Celkovú čiastku, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť pri zľave, bola vo výške 19.815,84 Eur z toho výška istiny predstavovala sumu 15.000 Eur a výška celkových nákladov dlžníka predstavovala sumu 4.815,84 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť bez poskytnutej zľavy bola vo výške 21.259,68 Eur. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola určená na 12.07.2019.

10. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému list zo dňa 23.12.2020, označený ako „Tretia upomienka- pokus o zmier“, v ktorom oznámil žalovanému, že doteraz neuhradil záväzky, plynúce zo zmluvy o úvere a veriteľ evidoval k uvedenému dňu pohľadávku vo výške 657,52 Eur. Predmetnou výzvou vyzval žalovaného na okamžite zaplataenie dlžnej sumy a taktiež ho upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí, bude veriteľ oprávnený požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti, dohodnutej v zmluve o úvere. Žalobca k žalobe pripojil poštový podací hárok potvrdzujúci odoslanie predmetného podania žalovanému. Následne žalobca doložil súdu výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovanému bola upomienka doručená dňa 30.12.2020. Listom zo dňa 22.01.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k predmetnému dňu vyhlásil predčasnú splatnosť jeho úveru vrátane príslušenstva a vyzval žalovaného na úhradu sumy 13.555,80 eur v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Podľa priloženej doručky je zrejmé, že predmetné podanie žalovaný prevzal dňa 29.01.2021.

11. Zo žalobcom doložených listín ako je dopyt do registra bankových informácií zo dňa 24.06.2019 je zrejmé, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere mal uzatvorené 3 splátkové zmluvy, pri ktorých výška mesačnej splátky predstavovala súhrnnú výšku 83 Eur a zostávajúca suma neuhradených splátok bola v sume 5.530 Eur a taktiež mal uzatvorené 2 nesplátkové zmluvy, pri ktorých mal povolený úverový rámec v sume 1.500 Eur, pričom ku dňu žiadosti mal z tohto rámca vyčerpaných 0 Eur. Zo žiadosti o poskytnutie úveru je zrejmé, že žalovaný uviedol veriteľovi, že je zamestnaný u zamestnávateľa H. so sídlom v F. od 13.01.2016 s čistým príjmom 1.400 Eur mesačne a je slobodný. Z listiny označenej ako zoznam dokladov k VÚB Pôžičke na č.l.61 je zrejmé, že veriteľ nežiadal od žalovaného predloženie žiadnych dokladov o jeho príjme a výdavkoch. Tento dokument je podpísaný zamestnancami veriteľa, na rozdiel od dokumentu označeného ako zoznam dokladov k VÚB Pôžičke, ktorý je na č.l. 17, kde je uvedené, že veriteľ žiadal od žalovaného potvrdenie o príjme, výpis z účtu za posledné 3 mesiace ako aj pracovnú zmluvu. Na základe uvedeného súd teda prihliadal na zmluvnými stranami podpísaný dokument a nie na listinný doklad, kde síce boli zaškrtnuté políčka o vyžiadanie si určitých dokladov, avšak tento dokument nebol podpísaný a taktiež ani zo strany žalobcu, neboli na výzvu súdu, aby tieto skutočnosti o skúmaní bonity dlžníka veriteľom súdu preukázal, zaslané žiadne z uvedených dokladov.

12. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi VÚB, a.s. a žalobcom zo dňa 14.2.2020 v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že spoločnosť VÚB, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku vo výške istiny 13.124,36 Eur s príslušenstvom voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníka. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.02.2023 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že ku dňu 07.02.2023 VÚB, a.s. postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 24.06.2019 v celosti aj so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom na subjekt Intrum Slovakia, s.r.o. Zároveň informoval žalovaného, že od momentu prevzatia oznámenia je povinný všetky povinnosti podľa zmluvy o úvere plniť postupníkovi, t.j. spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o..

13. Takto ustálený skutkový stav súd právne posúdil tak, že na vec aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 37 ods.1 (ďalej aj ako OZ), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd na vec aplikoval ustanovenia predmetného zákona v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľského úveru, teda ku dňu 24.06.2019 (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

21. Podľa § 1 ods. 2 prvé dve vety zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b)

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa §7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení §7 ods. 19 až 42.

23. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

24. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa §20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

25. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

26. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

28. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a) čistý príjem spotrebiteľa,
b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17a)
c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

29. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

30. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

32. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je nevyhnutné zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal, že by v danej veci mal aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, keďže tento, napriek výzve súdu, neunesol dôkazné bremeno ohľadom platného postúpenia žalovanej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu podľa § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže toho času má súd za to, že sa jedná o „živú bankovú pohľadávku“, u ktorej nedošlo k platnému zosplatneniu úveru pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

35. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada, teda je zodpovednosťou strán sporu, aké skutkové tvrdenia súdu uvedú a akými dôkazmi tieto skutočnosti podporia. Súd rozhoduje na základe skutočností, ktoré boli v konaní preukázané. Ak strana neunesie svoju dôkaznú povinnosť, hrozí jej vydanie rozhodnutia v jej neprospech. Žalobca si uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj zákona o bankách.

36. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení §7 upravuje povinnosť veriteľa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splatiť dodávateľom poskytovaný úver, pričom veriteľ je povinný prihliadať najmä na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V rámci posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver, zákonodarca od 1.1.2017 stanovil veriteľom taktiež aj povinnosť určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom na jeho výpočet sa použijú informácie o čistom príjme spotrebiteľa, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, údaje o výške splátky spotrebiteľského úveru a údaj o peňažných záväzkoch, znižujúcich príjem spotrebiteľa. Príjem spotrebiteľa musí byť vyšší ako ostatné uvedené výdavky spotrebiteľa, v opačnom prípade nemôže veriteľ spotrebiteľovi úver poskytnúť. Tunajší súd konštatuje, že z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu bol povinný aj v predmetnom prípade preukázateľným spôsobom zisťovať príjem žalovaného a to buď lustráciou žalovaného v registri Sociálnej poisťovne alebo výzvou, adresovanou žalovanému, v ktorej by dodávateľ vyzval žalovaného, aby mu tento uviedol svoj príjem a rovnako, aby mu zároveň výšku tohto príjmu aj preukázal a to či už prostredníctvom predloženia pracovnej zmluvy, resp. preukázaním výšky príjmov, poukazovaných na účet žalovaného od jeho zamestnávateľa. Dlžníkom tvrdené skutočnosti o výške príjmov si mohol veriteľ overiť aj z výpisu z účtu dlžníka.

37. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že jeho právny predchodca náležite skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou, a teda, že si splnil povinnosť, vyplývajúcu mu z ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne v prejednávanej príhode povinností podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj povinnosti podľa § 7 ods. 16 v spojení s ods. 17 zákona č. 129/2010, na preukázanie ktorých ho súd v zmysle § 295 CSP vyzval výzvou zo dňa 15.04.2024. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že príjem žalovaného zisťoval z informácií, ktoré žalovaný veriteľovi poskytol a to z informácii o jeho zamestnaní a o výške príjmu, avšak neuviedol, akým spôsobom uvedené informácie overoval, čo vyplýva z § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. a zároveň tieto skutočnosti súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom táto povinnosť preukázať predmetné skutočnosti mu vyplývala priamo z ustanovenia § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. Tunajší súd aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci posúdil žalobcom predložené listinné doklady, pričom konštatoval, že žalobca nespĺnil povinností, na ktoré ho súd vyzval, avšak z dôvodu, že žalobca nevyužil svoje právo a nezúčastnil sa predmetného pojednávania, neuviedol súdu, či disponuje ďalšími listinnými dokladmi, ktoré súdu napriek výzve nepredložil, uvedené však je na ťarchu žalobcu, nakoľko tento mal vedomosť, že súd nemá za splnené podmienky podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže na preukázanie týchto skutočností súd žalobcu vyzval, pričom žalobca nepostupoval v zmysle predmetnej výzvy a žiadne doklady, preukazujúce postup v zmysle § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. (postup na overenie príjmov žalovaného) súdu na jeho výzvu nepredložil.

38. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd uzatvára, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázateľného overenia príjmu žalovaného z interných alebo externých zdrojov. Žalobca okrem toho, že nepreukázal, že by jeho právny predchodca preukázateľným spôsobom zisťoval príjem žalovaného, nepreukázal ani to, že by veriteľ zisťoval aj osobné pomery žalovaného, nakoľko nezisťoval skutočností ohľadom jeho výdavkov na bývanie, na zabezpečenie základných životných potrieb. Zo žiadosti o úver je zrejmé, že žalovaný pracuje v zahraničí, avšak z listinných dokladov predložených žalobcom nie je zrejmé, či veriteľ zisťoval, aké výdavky s tým súvisiace žalovaný má, a teda v akej výške platí ubytovanie, stravu, resp. iné výdavky. Je nevyhnutné si uvedomiť, že aj suma životného minima v zahraničí, konkrétne v F., kde žalovaný mal v čase žiadosti o úver pracovať, je niekoľkonásobne vyššia ako na Slovensku. Vzhľadom na uvedené súd nemal za preukázané ani reálne výdavky žalovaného, ktoré by poskytli objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania, zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol splácať splátku v predpokladanej výške, preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Uvedené však súd nemôže posúdiť, nakoľko žalobca nepreukázal, že by od žalovaného žalobca vyžadoval tieto údaje a žiadal aj preukázanie týchto skutočností.

39. Poukazujúc na uvedené, tunajší súd dospel k záveru o porušení povinností právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 27 a § 7 ods. 16 v spojení s ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže tento napriek výzve súdu nepreukázal, ako splnil tieto zákonné povinnosti pri skúmaní príjmu žalovaného ako aj reálnych výdavkov žalovaného, žijúceho v zahraničí, konkrétne F.. Súd uzatvára, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí spotrebiteľského úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou a dôsledne neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže preukázateľným spôsobom neskúmal príjem žalovaného, čo je v rozpore s ustanovením § 7 ods. 27, veta druhá, zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca taktiež nepreukázal ani to, že by zisťoval výdavky žalovaného, akými sú náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, neskúmal, resp. uvedenú skutočnosť súdu nepreukázal a to ani na výzvu súdu. Je povinnosťou subjektu, ktorý poskytuje finančné plnenie vo forme úverov, tieto okolnosti objektívne zistiť. Za týchto okolností právny predchodca žalobcu zjavne porušil povinnosti, vyplývajúce dodávateľovi z ust. § 7 ods. 27 a § 7 ods. 16 v spojení s ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., čo sa v zmysle § 11 ods. 2 posledná veta zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za hrubé porušenie povinností konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, pričom konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá až ku dňu 12.07.2027. V dôsledku uvedeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a samotným žalobcom, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, nakoľko takéto postúpenie odporuje ustanoveniu § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010

Z.z. v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách, následkom čoho je takéto postúpenie neplatné podľa § 39 OZ.

40. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je splatná pohľadávka banky a to po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo po tom, čo nastala jej splatnosť pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku mimoriadneho zosplatnenia úveru. Keďže však v predmetnom prípade nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, ani uplynutiu termínu konečnej splatnosti úveru, nebolo možné platne postúpiť „živý úver“ žalobcovi pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Taktiež súd vzhliadol aj ďalší dôvod neplatnosti postúpenia a to nešpecifikovanie konkrétnej splátky, pre ktorú bol jednorazovo a predčasne zosplatnený celý dlh a to ani v listine „Tretia upomienka-pokus o zmier“ zo dňa 23.12.2020 ani v dokumente „Výzva na predčasne splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 22.1.2021, pričom neuvedenie takejto splátky spôsobuje neurčitosť právneho úkonu a jeho neplatnosť podľa §37 OZ, nakoľko z výzvy pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 OZ nevyplýva, s ktorou splátkou bol žalovaný v omeškaní a ktorú mal uhradiť v dodatočnej lehote tak, aby odvrátil právo veriteľa na mimoriadne zosplatnenie úveru, a teda pre neuhradenie ktorej splátky mohlo dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Vzhľadom na uvedené neboli zo strany žalobcu preukázané splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s §565 OZ. V tejto súvislosti súd prvej inštancie len príkladmo poukazuje na niektoré z rozhodnutí, v ktorých sa už nadriadené súdy s touto problematikou zaoberali, pričom vyslovili nasledovné závery:

- Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

- Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/33/2023 zo dňa 21.02.2024: „Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.12.2019 je potrebné považovať pre jeho neurčitosť za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 11.12.2019, pričom žiadal splatenie zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorý ku dňu 11.12.2019 predstavoval sumu vo výške 5 157,22 eur (č.l. 48). Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (č.l. 48) však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere odvolací súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (viď rozsudok Krajského súdu Prešov 17Co/171/2018 zo dňa 04.04.2019)“

- Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§37 ods.1 OZ)“

- Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9CoCsp/12/2024 zo dňa 30.4.2024:

„9. Odvolací súd konštatuje, že námietky žalobcu o tom, že zákon v § 53 ods. 9 OZ nevyžaduje určenie konkrétnej splátky sú nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou platnosti výzvy podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, keď v odôvodnení konštatoval, že nie je možné z výzvy určiť, pre ktorú splátku chce veriteľ úver zosplatniť. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), a preto je potrebné (nevyhnutné) konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Splátka musí byť jasne identifikovaná a nemožno ju hádať, alebo si domýšľať, ktorá to je. V tomto prípade veriteľ riadne nekonkretizoval, ktorá splátka má byť predmetom zosplatnenia (vo výzve sa uvádza záväzok po splatnosti so stanovením lehoty na jeho zaplatenie, z uvedených informácií však vôbec nie je zrejmé, pre omeškanie s ktorou splátkou mal byť úver zosplatnený). Správne potom súd

prvej inštancie konštatoval, že účelom tohto ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu.“

42. Keďže súd prvej inštancie v predmetnej právnej veci konštatoval neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky a s tým súvisiaci nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd žalobu zamietol.

43. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, avšak poukazujúc na to, že tento sa k žalobe nevyjadril a na pojednávanie sa nedostavil, teda žalovanému nevznikli trovy konania, preto v súlade s čl. 17 Základných zásad Civilného sporového poriadku súd rozhodol v súlade so zásadou hospodárnosti konania a o náhrade trov konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko zo spisu žiadne trovy žalovanému nevyplývali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.